Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 67 (319) ☆ Sâmbătă 4 Sept. 1954 ☆ 4 pag., 15 bani

Prima zi de școală

Parcă ar fi și sărbătoarea naturii! De pe cerul senin, soarele revarsă snopi de raze călduroase. Frunzele copacilor îs încă verzi, doar ici-colo câte o frunză cu pete galbene. E începutul lui Septembrie.

Cine-i mai fericit în ziua asta, în patria noastră dragă, decât școlarii? Nimeni. Iată-i intrând voioși pe poarta școlii. In mâini strâng trandafiri de toamnă, de-abia înfloriți; în inimi dragoste pentru școală, pentru profesori. Așa e. și la Târgu-Mureș. In oricare școală ai merge — aceeași bucurie o întâlnești.

Să intrăm puțin în curtea școlii nr. 2. Băieți și fete, strânși în grupuri, discută agitați. Despre ce povestește oare atât de interesant Szilágyi Erzsébet? Despre vacanță. Ea și-a petrecut vacanța la Salonta, în orășelul în care s'a născut marele poet maghiar Arany János. A vizitat acolo muzeul care vorbește despre cinstirea memoriei neuitatului poet.

„Știți, am învățat să călăresc — continuă ea să povestească. Răsunau hotarele Salontei de ropotul copitelor calului roib".

Intr'un alt grup, proaspeții școlari dintr'a V-a, au înconjurat-o pe profesoara de Limba Rusă, Semsei Ibolya. „Cine ne va fi dirigintă?" — o întreabă școlarii. Tovarășa profesoară le răspunde, învăluindu-i în priviri calde...

Intr'un colț al curții s'au adunat numai băieți. Nagy Csaba, pionier în clasa VII-a și-a petrecut vacanța la „Vasile Roaită". Povestește despre frumusețile mării. A văzut vase plutind pe mare și se închipuia și el pe puntea vaselor. Ce frumoasă e viața de marinar sub nemărginitul cer, — pe crestele valurilor înspumate!...

Halász Jozsef a fost la Homorod; Bako István la Zăbala — în tabăra internațională.

— M'am împrietenit cu pionieri finlandezi, austriaci, coreeni, — spune el. Tabăra a fost vizitată pentru o zi și de pionierii francezi care și-au petrecut vacanța la Sinaia. Dar mi-a ajuns și o zi să-mi schimb cravata, cu una franceză. Am și o cravată germană și una finlandeză. Le păstrez ca amintiri ale unei prietenii scumpe, care nu va putea fi știrbită.

Până la începerea serbării școlare, întrerupându-se nerăbdători, școlarii revarsă șuvoiul amintirilor din vacanță. Toți vor să-și deșerte tolbele pline de întâmplări și povestiri!

Minunată e copilăria școlarilor noștri! Și toți sunt recunoscători pentru asta partidului iubit. Au hotărît ca în acest an să dovedească prin și mai multă învățătură dragostea lor pentru patria noastră liberă.

Târgu-Mureș, 1 Sept.

Gy. DOMAHIDI

Gânduri, la început de an școlar

— Scoală-te! Azi trebuie să mergi la școală.

Dar spre surprinderea mamei sale, pionierul Constantin Bilegan nu numai că era treaz, dar era chiar aproape gata de plecare. Uite-l acum pe stradă, își îndreaptă grăbit pașii spre școala lui dragă: Școala de 10 ani, de băieți, nr. 2, Cluj.

De cum a intrat pe poarta școlii și-a zărit prietenii. In curte e multă voioșie și școlarii sunt îmbrăcați în haine de sărbătoare. In curte e mult freamăt: copiii râd, povestesc, își împărtășesc amintiri din vacanță.

Intre pionierul Bilegan Constantin și prietenul lui Radu Mălinceanu s'a închegat o discuție:

— Bilegane, iată că'ncepe din nou școala!

— Ei, și de ce o spui așa, de parcă ți-ar părea rău?

— Să-mi pară rău? Nici vorbă!... Am zis-o mai degrabă așa... anul acesta vreau să învăț și mai bine. Știi, anul trecut am avut o notă de 4 la Limba Română. Am să mă străduí ca în anul acesta să termin și eu, ca tine, numai cu note de 5.

— Foarte bine, nu-i lucru greu. Totul e să te ții de învățătură.

Nu ne îndoim că astfel de năzuințe poartă cu el oricare pionier și școlar care a intrat azi în curtea școlii.

Elvira POPAZU

Suntem în clasa I-a!

★ ★ ★

Iată-le cât sunt de serioase! Doar nu e de fel puțin lucru să începi a merge la școală... Școlărițele privesc atente la tablă. Ce frumos scrie tovarășa învățătoare. Imediat vor așterne și ele pe hârtie primele semne.

★ ★ ★

Ziua aviației R. P. R.

Voi pionierii și școlarii patriei noastre libere, care vă bucurați din plin de frumusețea vieții fericite pe care v'o făurește partidul și guvernul nostru, veți sărbători la 5 Septembrie, împreună cu părinții și frații voștri mai mari, Ziua Aviației Republicii Populare Române.

Această sărbătoare a aviatorilor care străjuiesc cerul liber al patriei, a acelora care transportă repede pe oamenii muncii dintr'un oraș într'altul, a acelora care aduc bolnavii din cele mai îndepărtate colțuri ale țării în spitale, a acelora care practică sportul aviației, este și sărbătoarea voastră, a pionierilor și școlarilor.

Aviația R.P.R. este pusă în slujba intereselor oamenilor muncii, a construirii socialismului și este oricând gata să apere patria. Aviația țării noastre se deosebește ca dela cer la pământ de aviația din țările capitaliste care este pusă în slujba asupririi popoarelor și a războaielor de jaf și cotropire.

Prin grija nemărginită a partidului și guvernului, aviația noastră a fost înzestrată cu cele mai moderne avioane, în școli au fost pregătiți mulți tineri care au devenit piloți și tehnicieni pricepuți, curajoși și devotați poporului, stăpâni pe arta zborului.

De acolo de sus, din nemărginirea cerului albastru, bravii noștri aviatori văd întreaga țară în care oamenii muncii își construiesc o viață nouă, o viață socialistă. Ei străjuiesc deacolo munții noștri acoperiți cu păduri și care au în adâncurile lor nesfârșite bogății, străjuiesc întinsele noastre câmpii roditoare, străjuiesc toate fabricile, uzinele și minele noastre, toate orașele și satele patriei noastre libere. De acolo de sus aviatorii militari străjuiesc și pe copii, vlăstarele iubite ale oamenilor muncii, ca ei să poată învăța și să poată crește în pace.

Traian Vuia a fost primul român care a inventat și construit un avion cu motorul său, avion cu care a zburat printre primii din lume, la 18 Martie 1906, în Franța. In acelaș timp cu el Aurel Vlaicu, fiu de țăran, din Binținți, frământat de dorința de a inventa o mașină de zburat, a construit și el un avion. Cu acest avion în Septembrie 1910 a întrecut cu mult pe prințul Bibescu și pe francezul Molla, care zburau pe avioane străine.

Insă atât Vuia cât și Vlaicu au fost mereu împiedecați în munca lor de către bancherii și moșierii care asupreau poporul. Și totuși ei au muncit și au reușit să rămână în istoria poporului ca mari învățați și patrioți. Deasemeni trebuie să știți că pentru a se ajunge la viața noastră liberă de azi aviatorii români la chemarea Partidului Comunist Român au luptat, în 1944—45 alături de viteiii aviatori sovietici, împotriva cotropitorilor hitleriști, pentru eliberarea patriei noastre, Ungariei și Cehoslovaciei, și au dat multe jertfe.

In fiecare an poporul nostru muncitor sărbătorește de ziua Aviației atât pe cutezătorii înaintași ai aviației noastre, care au dus peste hotare faima țării cât și pe aviatorii noștri de astăzi, dârji cuceritori ai aerului, apărătorii vajnici ai libertății patriei. Deaceea Ziua Aviației este o sărbătoare dragă a întregului nostru popor.

Locotenent-colonel Gheorghe CĂPITANIȚĂ

Eroi ai muncii socialiste

Haidu Iuliu

Undeva, într'unul din abatajele minei Petrila, picliamerul lui Iuliu Haidu sfredelește neîncetat în pieptul cărbunelui. Alături, tovarășii lui muncesc cu avânt sporit. Ei sunt deosebit de mândri că în cinstea aniversării a zece ani dela eliberarea patriei, tovarășul lor de muncă Iuliu Haidu a primit înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste. Incă de multă vreme, numele acestui neîntrecut miner e cunoscut în întreaga țară. Cine nu știe, bunăoară, că brigada lui Haidu lucrează în contul lui 1957 și că s'a hotărît ca începând dela 1 Octombrie a.c. să dea cărbune în contul lui 1958?

...Deabia împlinise 15 ani când a mers pentru prima dată să lucreze în mină. Era orfan, trebuia să-și câștige traiul. Pe vremea aceea nu era nici vorbă de mecanizare ori de haine de protecție în mină. Lucra într'o galerie aproape inundată de apă. Odată a izbucnit o explozie de gaz metan și întreaga galerie s'a prăbușit peste oameni..

Astăzi însă viața minerilor a devenit cu totul alta Puse în slujba întregului popor, brațele lor au început să lucreze mai cu spor Dar, „în Valea Jiului se muncește nu numai cu brațele, ci și cu mintea" spune Haidu Iuliu. Intr'adevăr, ca să fii un bun miner trebuie să stăpânești tehnica Deaceea, multe din succesele sale, Haidu Iuliu le datorește aplicării celor mai înaintate metode de muncă sovietice.

Astfel, zi de zi, munca Eroului Muncii Socialiste Iuliu Haidu, devine mai rodnică, mai prețuită.

Intâlnirea

O clipă mult așteptată de toți: Intîlnirea tuturor în prima zi de școală! Băieții au dece să fie veseli.

Câte lucruri noi nu au a-și spune? Rând pe rând ei povestesc despre excursii pe crestele munților, despre cărțile citite, despre prietenii lor noi... La școala nr. 28 băieți din București ca și pretutindeni în patria noastră, prima zi de școală a fost o neuitată sărbătoare...

Pentru bunăstarea poporului

Intr'una din zilele dela sfârșitul lunii August a apărut în ziare proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la desvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, proiect elaborat de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român. Acest proiect urmează să fie pus în desbaterile Congresului al II-lea al Partidului care se va ține în luna Octombrie a acestui an.

Chiar dela primele rânduri, se subliniază în proiect că una dintre principalele sarcini ale partidului și guvernului nostru o constituie desvoltarea continuă a agriculturii pentru a se putea asigura hrană îndestulătoare tuturor oamenilor muncii precum și belșug de materii prime industriei. In acest scop e necesar ca suprafața arabilă a țării să se mărească și totodată, prin folosirea metodelor științifice, să crească producția la hectar Proiectul prevede ca până la sfârșitul anului 1956 suprafața arabilă a țării să ajungă la 10 milioane de hectare. Se vor face îndiguiri, se vor seca mlaștinile se vor curăța și se vor da agriculturii multe terenuri care acum nu sunt folosite. Deasemeni vor fi lucrate și cultivate marginile de drumuri, zonele de șosea și de cale ferată. Terenurile virane din sate și orașe vor fi transformate în livezi și grădini de legume

Din întreaga suprafață arabilă a țării, în 1956 vor fi însămînțate cu cereale 7.360.000 de hectare, din care 2.740.000 hectare cu grâu de toamnă iar 3.400.000 cu porumb Producția totală de cereale trebue să atingă în următorii 2—3 ani cifra de 10.500.000 tone. Pentru aceasta e necesar ca producția medie la hectar să ajungă la 1.400 kg. la grâu de toamnă, 1.500 kg. la porumb, 1.300 kg. la secară, 1.500 kg. la orzul de toamnă, 1.200 kg la orzul de primăvară, 1.200 kg. la ovăz și 3.500 kg. la orez. Ca să poată fi atinse aceste cifre proiectul prevede lărgirea muncii mecanizate, îngrășarea pământului și respectarea întru totul a metodelor științifice înaintate.

Suprafețele cultivate cu bumbac, sfeclă de zahăr, cânepă, in, și alte plante tehnice trebue deasemeni să dea recolte sporite. Proiectul prevede ca producția la bumbac să ajungă în 2—3 ani la 100.000 tone, producția de sfeclă de zahăr la 2.100.000 tone, floarea soarelui la 430.000 tone.

Proiectul prevede apoi o largă desvoltare a pomiculturii, a creșterii viței de vie, a creșterii animalelor. In 2—3 ani viile existente trebuie aduse în stare de producție superioară prin aplicarea tuturor regulilor agrotehnice, prin refacerea viilor și prin combaterea bolilor, a animalelor și plantelor dăunătoare. Locurile goale din vii trebuiesc complectate. Aceste măsuri trebuie să ducă la o recoltă în 1957 de 630.000 tone iar în 1965 de 875.000 de tone. Prin îmbunătățirea livezilor existente, prin crearea de noi livezi, prin plantarea de pomi în jurul caselor, în lungul șoselelor, în locurile în care nu se pot cultiva cereale, trebuie să se ajungă la o producție de fructe în 1956 de cca. 640.000 de tone iar în 1965 de cca. 930.000 tone.

In anii care vin trebuie deasemeni să crească simțitor numărul de vite. In acest scop se va asigura nutrețul și adăpatul animalelor, se vor îmbunătăți casele existente.

Pentruca ridicarea agriculturii să poată fi asigurată, proiectul prevede înzestrarea ei cu un număr sporit de tractoare și mașini agricole. E nevoie ca în anii 1955—1956 să se livreze agriculturii: 10.000 de tractoare, 5.500 mașini de semănat și plantat, 3.600 de combine și multe alte mașini și unelte. Se vor face noi stațiuni de mașini și tractoare, se va îmbunătăți munca în gospodăriile agricole de stat, colective, întovărășiri.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului, cu privire la desvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, este o oglindă vie a grijii Partidului pentru bunăstarea poporului.

In prag de alegeri

Din primele zile

Ceeace vă voi povesti, s'a petrecut anul trecut.

Incepuseră cursurile. Din primele zile știam că se va alege un nou activ pionieresc. Despre asta știau și conducătorii de grupă și cei din colectivele de conducere ale detașamentelor și al unității. S'a petrecut atunci ceva ciudat. Colectivul de conducere al unității, a încetat să mai lucreze. Unii conducători de grupă și detașamente care nu activaseră nici în timpul anului își spuneau: „Oricum nu ne vor mai alege"... Și, cum tocmai atunci nu aveam instructor, săptămânile treceau și în unitate se părea că se uitase de alegeri...

Pionierii se întâlneau numai la ore, pentrucă nu avea loc nicio adunare. Din ce în ce mai des se puteau vedea pionieri nepregătiți la lecții, pionieri fără cravată. Incheierea primei luni de școală ne-a adus multe rezultate slabe la învățătură. Atunci noi am început să ne dăm seama de primejdie și discutam între noi despre vinovați. A venit apoi și instructorul. Discutând în adunări, ne-am dat seama că vinovat nu era numai activul care socotea că nu e treaba lui să organizeze munca până la alegeri, ci și noi toți care i-am lăsat „în pace". Abia în Octombrie am început să ne pregătim pentru alegeri.

Acum, deși anul abia a început, noi căutăm să organizăm o activitate cât mai interesantă. Iar adunările, gazetele de perete, îi îndeamnă pe toți să se gândească la cei care merită să fie propuși în noul activ.

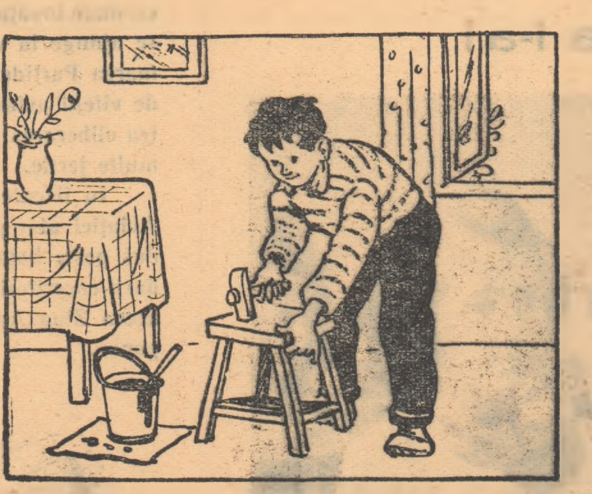
Victoria BORZA
și Angela HUIBAN
Școala elementară de 7 ani
Vasile Roaită

Prima grijă: Invățătura!

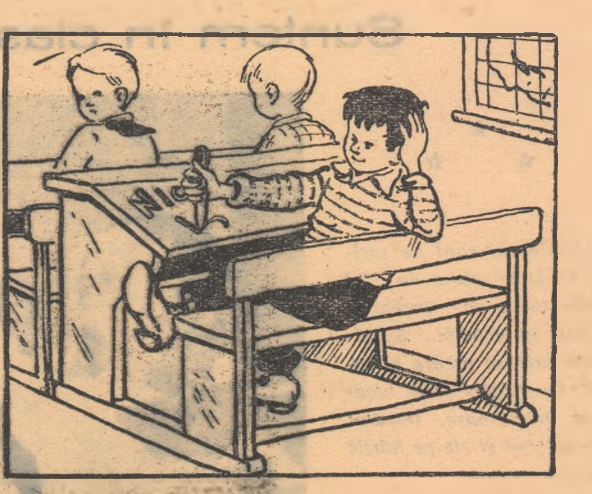
...Indată după deschiderea anului școlar, am început să ne pregătim pentru alegeri. Ne-am întocmit un plan de acțiune. In școală se țineau adunări, la gazetele de perete copiii scriau despre însușirile pe care trebuie să le aibă un pionier din activ, scriau despre tovarășii lor, apăreau afișe, lozinci... Pe una dintre ele, ca și în planul de acțiune scria: „In cinstea alegerilor, niciun pionier rămas în urmă la învățătură". Ni se părea că totul merge bine. Copiii veneau la alegeri, discutau cu seriozitate, alegeau pe cei mai buni. Dar la sfârșitul primului pătrar, ne-am dat seama că nu totul mersese bine. O mulțime de pionieri rămaseră corijenți. Atunci am înțeles că numai o lozincă nu e deajuns pentruca învățătura să meargă cum trebuie. In acest an, odată cu alegerile ne vom îngriji și de felul cum învață pionierii. Vom trece în plan și acțiuni care să-i ajute să învețe, care să le îmbogățească cunoștințele, astfel ca din primele zile ale anului școlar, pionierii să răspundă bine la lecții.

Petra RISTEA
din colectivul de conducere al unității 15
Brănești, reg. București

Poveste fără cuvinte...

Acasă

La școală

Desene de: BURSCHI

Şoimii patriei

Săgetând îndrăzneţ către'nalt,
Sclipăt viu, argintiu, minunat,
Sfredeleşti hăulind ceru'ntreg
Şi din cale-ţi vulturii se-abat

Te salut, şoim viteaz, mândru şoim
Tu veghezi în văzduh, scrutând zări
Şi mereu clocotând, fremătând
Printre nori, prin înalt tai cărări.

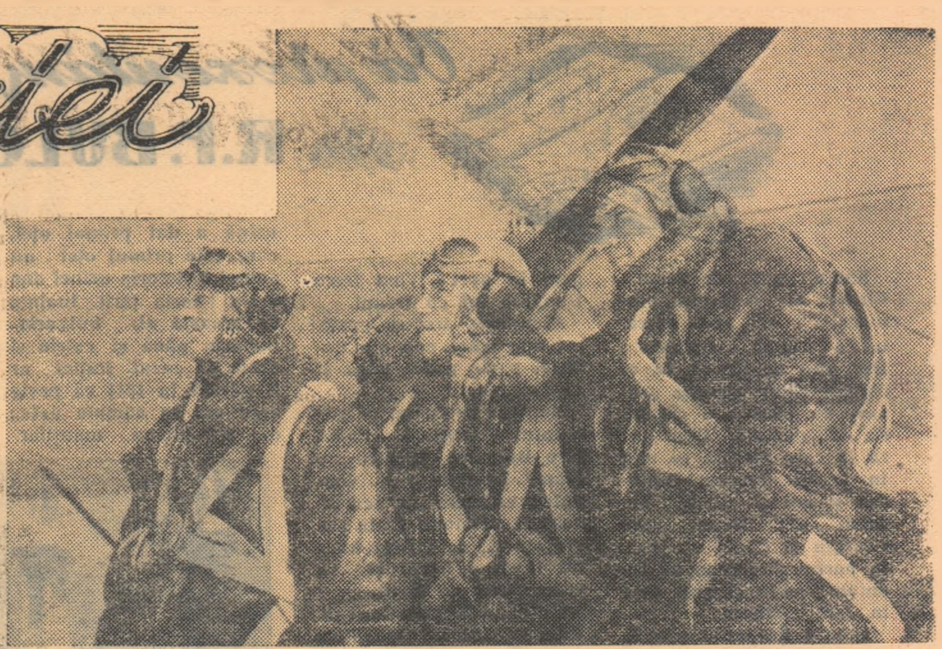
Gând senin, aripat şi semeţ
Licăriri de oţel în priviri.
Zbori năpraznic, măreţ şi pe-aripi
Iţi aprind raze mii străluciri.

Mult mi-e drag să-ţi privesc zborul dârz
Şi să-ţi flutur batista spre cer...
Te salut, şoim stăpân peste slăvi,
Şoim viteaz, liber şoim, braţ de fier.

Te avânţi peste munţi prin furtuni
Şi, strunind calul tău năzdrăvan,
Cerul patriei libere azi
Il veghezi ne'nfricat de duşman.

Săgetând îndrăzneţ către'nalt,
Sclipăt viu, argintiu, minunat,
Sfredeleşti hăulind ceru'ntreg
Şi din cale-ţi vulturii se-abat.

Vasile MANUCEANU

Aici „Vulturul", aterizăm!

Zâmbindu-mi liniştit, aviatorul Gheorghiu mă pofti în avion. Din cauza paraşutei cu care eram echipat sau poate din cauza emoţiei ce mă cuprinsese abia putui urca în cabină. Insfârşit, voi sbura. Peste câteva clipe aviatorul îşi luă şi el locul în carlingă.

— „Vulturule", poţi decola... se auzi în cască vocea starterului.

Motoarele se puseră în funcţiune şi avionul începu să alunece repede, mai repede, pe pista largă de beton. Hangarele, oamenii, avioanele de pe margine şi cabina starterului alergau înapoia avionului într'un ritm ameţitor. Deodată pământul se depărtă; sub aripa aparatului apărură pe rând un sat, un drum de ţară, un râu, şi apoi încă un sat... Eram în văzduh. Altimetrul arăta 1800 m.

— Cum? 1800? — exclamai eu surprins. — Nu se poate! Nu funcţionează bine.

Dar în aceeaş clipă răsună în cască un râs şi vocea pilotului:

— Ce 1800?... Uită-te bine: sunt 2500... 2800... uite: 3200.

Intr'adevăr, 3200 — şi numai în câteva secunde. Aviatorul îndreptă aparatul la orizontală. Prin plexiglasul cabinei îmi aruncai privirea în jos: pământul se vedea departe şi era acoperit de o pâclă uşoară ca un văl subţire După un nor alb şi strălu[illegible] zării apoi un oraş presărat [illegible] malul fluviului Ce oraş să fie? După câte ştiam, în toată acea regiune nu se aflau decât sate şi încolo câmp şi iar câmp... Ghicindu-mi parcă gândurile, aviatorul mă anunţă prin radiotelefon:

— Sburăm deasupra oraşului N...

— Aşa repede? — făcui eu surprins.

— Asta-i vultur, frate, vultur — mă lămuri râzând Gheorghiu. Fii atent — mă preveni apoi — urcăm!

Şi în clipa următoare, simţind cum o greutate îmi apasă pieptul, m'am lăsat pe speteaza scaunului. Capul era şi el dat pe spate şi zadarnic încercam să-l mişc.

...După alte câteva minute de zbor pornirăm înapoi spre aero[illegible]t. Acul altimetrului arăta ci[illegible] din ce în ce mai mici: pământul se apropia uluitor de repede. Pe tabloul de bord se aprinseră becuri verzi de control şi din clipa aceea viteza se micşoră brusc. Veneam la aterizare. In cască răsunau comenzile starterului care ne întovărăşiră până ce „Vulturul" atinse din nou pista de beton.

— Ce faceţi în caz de pericol? — îl întrebai pe pilot după ce coborîi din carlingă. — Cum puteţi sări cu paraşuta, nu-i viteza prea mare?

Pilotul zâmbi:

— Accidente nu se pot întâmpla — spuse el. — Avioanele sunt perfecţionate. Poate numai în timp de război. Atunci în caz de accident, pilotul trage de mânerul acela roşu pe care l-ai văzut. In clipa următoare acoperişul cabinei se dă la o parte, iar pilotul este aruncat cu scaun cu tot departe de avion. Apoi, automat se deschide şi paraşuta. Viaţa aviatorului este asigurată.

Mi-am luat rămas bun dela aviator. In timp ce părăseam aeroportul, alte avioane ca nişte păsări sclipitoare se ridicau către înaltul nemărginit al cerului...

Aurel GEORGESCU

1. Cu ochi îndrăzneţi privesc aviatorii spre înălţimile în care curând se vor avânta.

2. Poate că peste ani, acest pionier dela cercul de aeromodelism al Palatului pionierilor din Bucureşti va străbate cu un avion adevărat văzduhul...

3. Inaintea zborului piloţii mai cercetează odată harta.

Primul zbor cu „T. A. R. S."-ul

„Telegramă. Vino imediat la Cluj stop. Mâine să fii la mine. Sandu.

Răsuceam în mână telegrama şi nu ştiam ce să cred şi ce să fac. De ce mă cheamă Sandu? Cum să ajung aşa de urgent, la Cluj? M'am uitat la ceas. Acceleratul a plecat de-o oră. In seara asta nu mai pleacă alt tren... Ce-i de făcut? Să mă duc cu avionul?!

...Autobuzul uriaş, albastru, pe care scrie „T.A.R.S." goneşte spre aeroport.

Am sosit la Băneasa. Mă plimb prin gara mare, luminoasă, privind prin peretele de sticlă, al sălii boltite, forfota de afară. Zeci de avioane aterizează şi decolează. Avioane de pasageri cu circulaţie internă şi externă, avioane sanitare.

Decolăm! Alergăm pe pistă cu viteza unui automobil de curse. Dar ce-i asta? S'a oprit avionul? Nu. Suntem în aer. Zburăm! Am şi ieşit din Bucureşti. Parcă am sta pe loc şi sub noi trec în goană — oraşe, sate... Şi toate-s aşa de mici. La ce înălţime să fim?

Ne apropiem de Carpaţi. Prin faţa geamului plutesc ghemotoace de vată, bulgări de zăpadă.. Sunt nori. Trecem deasupra Carpaţilor. Imi amintesc de lecţiile de geografie. Parcă îmi vine să iau băţul din dosul tablei şi să arăt pe harta vie a ţării locurile prin care, de data asta, trec nu cu închipuirea, ci cu adevărat. Ce e peretele de stâncă din dreapta? (Parcă mă întreabă profesorul). E vârful Negoiul! N'aş fi crezut când eram la şcoală că voi trece pe lângă el, cum treci cu trenul pe lângă o gară.

Deodată se'ntunecă totul în jurul nostru. Ce se 'ntâmplă? Am intrat într'un nor de furtună Nu se vede nimic. Unde o fi Negoiul? O bătrânică din faţă şopteşte speriată: „Vai maică, să nu ne lovim de munţi". Dar printr'o svâcnitură pasărea noastră se ridică deasupra norilor. Toţi ne gândim cu recunoştinţă la piloţii noştrii iscusiţi care ne poartă curajoşi la înălţimi mari, pe care nu le ating nici păsările. Fiecare simţim siguranţa cu care e condus avionul. Cu asemenea piloţi am trece şi peste Himalaia!

Am trecut de Carpaţi. Avionul coboară puţin Vedem străzile unui oraşel, copiii care fac semne din mâini... Apoi, un câmp întins... Câteva tractoare.. Panglica şerpuitoare a unui râu. Ne apropiem de Cluj. Zburăm de mai bine de-o oră. Văd într'o gară, — parcă ar fi Turda — un tren. E trenul cu care trebuia să plec aseară. O să sosesc înaintea lui deşi am plecat în urma lui cu vreo zece ore.

★

...Sandu m'a chemat la sărbătorirea zilei sale. (Uitasem de ea...) Dacă ştiam dinainte că pentru asta mă cheamă, cred că nu mi-aş fi înfrânt teama de primul zbor. Dar acum îi sunt chiar recunoscător şi... mă voi reîntoarce la Bucureşti tot cu avionul.

Al. MIHU

O smucitură şi paraşuta se deschise...

In Iunie a venit pe aeroport o fată de vreo 17 ani, pe nume Emilia. Voia să devină paraşutist-sportiv. Emilia a început să înveţe cu sârg şi instructorul de zbor era mulţumit de ea.

Curând a venit şi ziua lansărilor din avion. Era o dimineaţă liniştită, cu timp frumos. Ne-am echipat cu paraşutele: una în spate şi alta în faţă, de rezervă, şi ne-am urcat în avion. Motoarele se puseră în funcţiune şi nava noastră se ridică în văzduh.

Emilia urma să facă atunci primul salt. Parc'o văd: stătea emoţionată lângă ferestruică şi urmărea pământul. Mâna o ţinea strâns pe inelul de declanşare a paraşutei. Ochii priveau însă într'un fel ciudat.

— Fii veselă, Emilia — îi spuse instructorul de zbor zărindu-i schimbarea de pe chip; fata zâmbi, însă zâmbetul ei era forţat.

Când avionul ajunse deasupra aeroportului şi la înălţimea stabilită, motoarele se reduseră. Instructorul dădu comanda de salt şi unul după altul paraşutiştii începură să părăsească avionul. Veni şi rândul Emiliei. Dar fata se opri în uşă şi, ţinându-se cu mâinile de bare, strigă speriată:

— Nu sar! Mi-e frică!

Instructorul o privi mustrător şi-o dădu la o parte. Ceilalţi paraşutişti continuau să se arunce. Indată Emiliei îi fu ruşine: „Cum, numai mie să-mi fie frică?" — şi, prinzându-şi cu mâna dreaptă inelul de declanşare, trecu prin faţa instructorului şi se aruncă în gol. Curentul puternic dela elice şi zgomotul asurzitor o zăpăciră pentru o clipă. Simţi apoi o smucitură puternică şi paraşuta se deschise. Trase şi inelul paraşutei de rezervă şi aşa, purtată de cele două umbrele colorate, Emilia venea uşor spre pământ. Pe faţă avea o şuviţă subţire de sânge: se lovise din neatenţie când părăsise bordul avionului — dar era fericită. Reuşise să-şi învingă teama.

De atunci Emilia a mai făcut multe salturi cu paraşuta din avion.

Ionica BUJOR

Vă prezentăm R.P. BULGARIA

Sunteți gata de drum? Cititori ai „Atlasului pionierului", azi vom pleca într'o nouă călătorie... Dar nu-i nevoie să vă echipați chiar așa de grozav, ca pentru o călătorie îndepărtată. Doar țara în care plecăm se află în vecini. Trecem Dunărea și am și ajuns. Să luăm dar trenul spre Giurgiu și până ajungem în portul dunărean să discutăm puțin despre țara în care mergem.

Istoria Bulgariei seamănă mult cu cea a țării noastre. Legăturile noastre prietenești cu poporul bulgar își au rădăcină în cele mai vechi timpuri. Nu odată au luptat unite cele două popoare ale noastre, împotriva vrăjmașului otoman care a înrobit cele două țări de pe malurile Dunării.

Glorioasa Armată Sovietică, care învingându-i pe cotropitorii hitleriști, ne-a adus libertatea, în August 1944 — în năvalnica ei ofensivă a eliberat și pământul Bulgariei în Septembrie 1944.

Aproape deodată a început construirea vieții noi în țările noastre frățești.

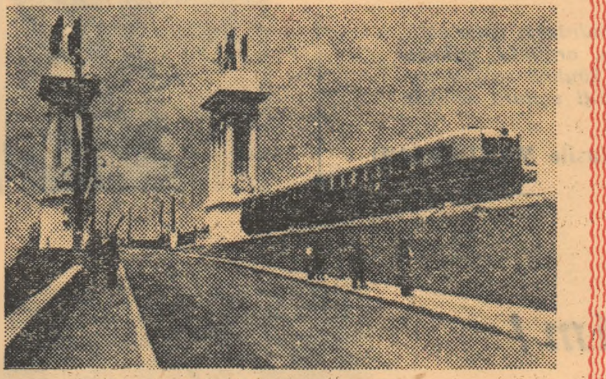
Dar iată am sosit la Giurgiu. Nu, dece să mergem în port? Vom trece Dunărea tot cu trenul.

Atențiune, trecem peste cel mai mare pod din Europa, peste podul păcii și al prieteniei!

Suntem la Russe, pe pământul Republicii Populare Bulgaria. Incotro s'o luăm? Desigur, nu vom putea cutreera în scurta noastră călătorie toată suprafața ei, de 111.000 km2. Să luăm o hartă și să vedem ce-i de făcut.

Știți unde vom merge întâi? Intr'o localitate care încă n'a ajuns să fie trecută pe hărți. La Dimitrovgrad. După eliberarea Bulgariei, Gheorghi Dimitrov a spus: „In 10-15 ani noi trebuie să realizăm ceeace alții au realizat în 1-2 secole". Orașul care poartă numele celui care a rostit aceste îndrăznețe cuvinte — adeverește întocmai cele spuse. In câțiva ani, pe un câmp sterp, s'a înălțat acest minunat oraș, cu sute de blocuri, cu numeroase fabrici și întreprinderi. Aici se află marele combinat chimic „I. V. Stalin", o centrala termoelectrică, o fabrică de ciment.

La nouă kilometri de oraș s'a ridicat cea mai mare uzină metalurgică din Balcani, „V. I. Lenin" La 8 August 1953 această uzină a dat primul oțel, care este primul oțel nu numai în istoria uzinei dar și în istoria țării. Inainte de această zi, Bulgaria importa până și cuiele și acele de cusut. Puțini ar fi gândit în 1944 că peste zece ani în câmpia asta, din apropierea munților Rodope, vor sosi mașini din Uniunea Sovietică adresate în felul următor: Dimitrovgrad... Uzinelor „V. I. Lenin". Doar pe atunci nu exista nici Dimitrovgradul, nici uzina „V. I. Lenin".

Podul păcii și al prieteniei

Dar câte nu s'au făcut în acești ani! S'au deschis mine în munții Rodope, s'a construit măreața linie ferată transbalcanică dintre Sofia și portul maritim Burgas. Cât de anevoioasă a fost construirea acestei linii, care străbate văi și munți, putem s'o înțelegem aflând că tunelul care străbate muntele Coznița are o lungime de 5901 metri.

Dacă suntem pe înălțimea Coznitei să coborîm în valea Cazanlâcului, în vestita vale a trandafirilor.

Nesfârșită e această vale și n'are seamăn în lume. Marea de trandafiri are întotdeauna culoarea răsăritului de soare. Mireasma acestei mări n'o poți uita niciodată. Cel mai frumos e să fii aici dimineața când pe petalele opalescente sclipesc stropi de rouă. Atunci poți asculta și vechiul cântec îngânat de culegătorii florilor. (Pentrucă florile se culeg dimineața).

„Ah, trandafirule trandafirule,
Nu-ți scutura petalele..."

Cât de prețios e uleiul acestor trandafiri! Doar un gram se obține din 2500 de trandafiri...

Valea trandafirilor e vestită și pentru altceva. Aici s'au născut eroii naționali ai Bulgariei, Hristo Botev și Ivan Vazov. Tot aici se va construi un mare lac de acumulare. Iar pe râul Tundja se va ridica un baraj lung de 600 m. și înalt de 40 m. și o puternică hidrocentrală.

In valea Cazanlâcului înfloresc nu numai trandafirii dar și noile construcții ale Bulgariei.

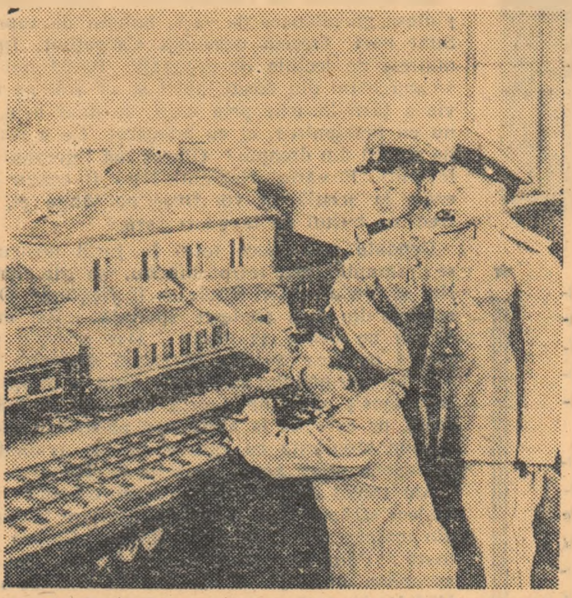
E greu să te desparți de valea asta de basm, dar călătoria noastră se apropie de sfârșit și nu se poate să nu mergem și la Sofia — capitala republicii.

Ca și în alte locuri și la Sofia întâlnim construcții mărețe. De pildă construcția combinatului poligrafic, un nou stadion, noul teatru de operă de pe bulevardul Dondunkov, un palat al pionierilor, locuințe muncitorești, școli și facultăți noi.

★

Ne vine greu, dar e timpul să terminăm călătoria. Am văzut o țară nouă care se avântă spre culmile socialismului, spre bunăstarea și fericirea poporului bulgar.

Șerban VOICU

Cercul tinerilor feroviari dela Palatul pionierilor „Vâlco Cervencov" din Sofia.

Pagini bogate

...„Atențiune, atențiune... o expediție cu aventuri și greutăți de neînchipuit. Urmperisc-Stalingrad-Urmperisc, pe minunata șalupă „Leningrad"! 60 de participanți și nici unul cu nota 2! Explicații mai amănunțite în camera pionierilor".

...In fața ta se întind pământurile virgine din Altai. E încă vară. In curând puternicele combine vor porni pentru prima oară prin aceste stepe. Mâinile harnice ale comsomoliștilor vor smulge pentru prima oară roade acestui pământ. Se schimbă stepa uscată!

...„Micul Tom trăiește într'o cocioabă sărăcăcioasă dintr'o străduță murdară a unui cartier muncitoresc din New-York"... și imaginile te poartă în America, unde oamenii simpli trăiesc atât de greu.

Am răsfoit doar câteva pagini dintr'un număr al revistei pionierilor și școlarilor sovietici — „Pionierul". Dar dacă o citești toată, vei putea afla cum au muncit tinerii naturaliști din școlile sovietice și cu ce s'au prezentat la „Expoziția Agricolă Unională" din Moscova, cum ajută copiii sovietici dela sate la muncile agricole din colhozuri. Tot în paginile aceleeași reviste vei găsi și un basm popular turcmen: „Boii [illegible]mecați". Iar de vrei să știi cum poate fi construită macheta unui vas de pasageri, a unei șalupe, sau a unui submarin, găsești și asta.

Paginile bogate ale publicațiilor pentru copiii din Uniunea Sovietică, zugrăvesc aspecte din viața minunată și din munca pionierilor sovietici, grăesc despre înflăcărata lor dragoste de patrie, despre chipul în care ei învață să fie dârji și curajoși.

Abonându-vă la aceste publicații, veți învăța multe dela prietenii voștri, pionierii sovietici, veți cunoaște sumedenie de lucruri noi, veți trăi ceasuri plăcute în tovărășia eroilor din basme.

Abonamentele pentru anul 1955 la gazetele și revistele sovietice pentru copii se pot face la orice oficiu poștal, sau prin factorii poștali până la 25 Oct. 1954.

CONCURSUL DE JOCURI (seria a V-a)

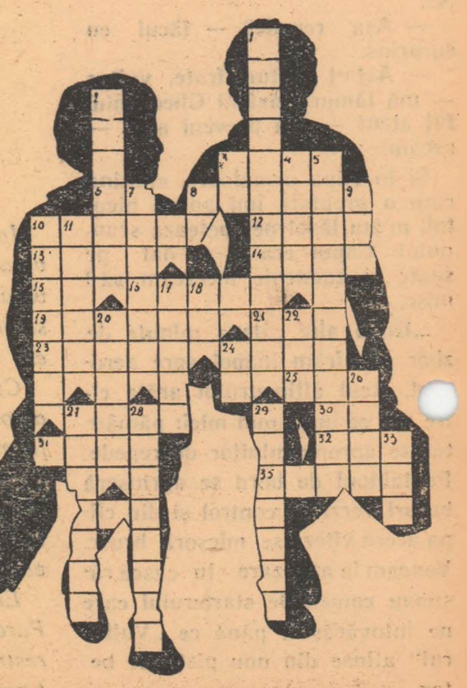
Publicăm astăzi seria a V-a, penultima a „Concursului de jocuri". Rugăm pe toți pionierii și școlarii care participă la concurs să ne trimită până la 1 Octombrie la redacție toate dezlegările de jocuri cu mențiunea „PENTRU CONCURSUL DE JOCURI".

A început școala!

(10 puncte).

ORIZONTAL: 3) Cuprinde și zilele săptămânii și orele zilei! 6) Ajută la despicat lemne. 8) Primul pas spre... școala medie. 10) V'a așteptat cu drag din vacanță. 12) Uneori nu știi ce să răspunzi. 13) Răsună deseori prin sălile spațioase ale școlii. 14) Ești ascultat... la tablă. 15) Primele litere pentru cei din clasa a I-a. 16) Școlăriță ...mai mare! 19) Ore în clasă. 21) Grup de lucrătoare harnice. 23) Cuprinde tot globul pământesc. 24) Dojenesc. 25) Metal prețios. 27) Continent. 30) Leu! 31) Iți arată ce trebue să faci. 32) Primii în sport. 35) Măsunat.

VERTICAL: 1) Acolo unde te așteaptă preparatele și eprubetele (pl.). 2) Se fabrică la „Republica" în Sibiu. 3) Ovidiu Xenopol. 4) Gustul sulfatului de magneziu. 5) Am repetat împreună cu profesorul lecțiile de anul trecut. 7) O afli lesne în geometrie. 8) Pronume personal. 9) Udă pământul din preajma piramidelor și a sfinxului. 10) Cu ghiozdanul în spate... în drum spre școală. 11) Stă pe bancă alături de carte. 17) Cuprinde rezultatele examenelor. 18) Pronume. 20) In ea se țin toate lecțiile. 22) La școală are numai 45 de minute. 24) Intrebare. 26) Limba în care Fonvizin a scris nemuritoarea comedie „Neisprăvitul". 27) Cei mai mari se ocupă de ea. 28) Cărturari, savanți. 29) Câte excursii minunate n'ați făcut în timpul ei? 33) Sunt făcute din ațe și se încurcă uneori.

Vitrina literară

(5 puncte)

Amestecând intr'un anumit chip literele de pe această copertă, veți afla numele unui cunoscut scriitor clasic român precum și titlul unei frumoase cărți pe care a scris-o.

Redacția și administrația: București Piața Scînteii, tel 7 61 00, 7 60 10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"